

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η Επιτροπή προβάλλει έναν μόνον λόγο προς στήριξη της προσφυγής της που αντλείται από εσφαλμένη εφαρμογή του ειδικού καθεστώτος των πρακτορείων ταξιδιών σε υπηρεσίες που παρέχονται σε πρόσωπα διαφορετικά από τους ταξιδιώτες. Ως προς τούτο, επισημαίνει ότι το καθεστώς αυτό εφαρμόζεται μόνον όταν η ταξιδιωτική υπηρεσία πωλείται στον ταξιδιώτη. Αντιθέτως, δεν εφαρμόζεται σε υπηρεσίες που παρέχονται από πρακτορεία ταξιδιών σε άλλα πρακτορεία ταξιδιών ή σε οργανωτές περιηγήσεων. Λαμβάνοντας υπόψη το γράμμα των διατάξεων του Γενικού Φορολογικού Κώδικα, οι οποίοι κάνουν λόγο κυρίως για «πελάτη» αντί για «ταξιδιώτη», η καθής υιοθετεί μία προσέγγιση που βασίζεται στον «πελάτη» και, επομένως, εφαρμόζει εκτενώς το ειδικό καθεστώς των πρακτορείων ταξιδιών.

Η Επιτροπή απορρίπτει εξάλλου την άποψη που υποστηρίζουν οι γαλλικές αρχές κατά την οποία η γαλλική νομοθεσία καθιστά δυνατή την καλύτερη επίτευξη των σκοπών που επιδιώκει το ειδικό καθεστώς, ήτοι την απλούστευση των διοικητικών διατυπώσεων των πρακτορείων ταξιδιών και την απόδοση των εσόδων από τον ΦΠΑ στο κράτος μέλος όπου τελικώς λαμβάνει χώρα η κατανάλωση κάθε μεμονωμένης υπηρεσίας.

(¹) EE L 347, σ. 1.

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division) (Ηνωμένο Βασίλειο) στις 17 Ιουνίου 2011 — ZZ κατά Secretary of State for the Home Department

(Υπόθεση C-300/11)

(2011/C 252/37)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Αιτούν δικαστήριο

Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division)

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Εκκαλών: ZZ.

Εφεσίβλητος: Secretary of State for the Home Department

Προδικαστικά ερωτήματα

Απαιτεί η αρχή της αποτελεσματικής δικαστικής προστασίας κατά το άρθρο 30, παράγραφος 2, της οδηγίας 2004/38, ερμηνευόμενο υπό το πρίσμα του άρθρου 346, παράγραφος 1, στοιχείο α', της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, δικαστήριο επιληφθέν προσφυγής κατά αποφάσεως που απαγορεύει την είσοδο πολίτη της Ένωσης σε κράτος μέλος για λόγους δημόσιας τάξεως και ασφάλειας κατά το Παράρτημα VI της οδηγίας 2004/38 να εξετάζει αν ο εν λόγω πολίτης της Ένωσης γνωρίζει το ουσιαστικό περιεχόμενο των σε βάρος του λόγων, μολονότι οι αρχές του κράτους μέλους και το αρμόδιο εθνικό δικαστήριο κρίνουν, κατόπιν

αξιολογήσεως του συνόλου των στοιχείων εις βάρος του πολίτη της Ένωσης στα οποία στηρίχθηκαν οι αρχές του κράτους μέλους, ότι η δημοσιοποίηση των εις βάρος του λόγων είναι αντίθετη προς το συμφέρον εθνικής ασφάλειας;

Προσφυγή της 16ης Ιουνίου 2011 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Βασιλείου των Κάτω Χωρών

(Υπόθεση C-301/11)

(2011/C 252/38)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: R. Lyal και W. Roels)

Καθού: Βασίλειο των Κάτω Χωρών

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

— να διαπιστώσει ότι το Βασίλειο των Κάτω Χωρών, εγκρίνοντας και διατηρώντας στην τωρινή μορφή τους τα άρθρα 3.60 και 3.61 του Wet inkomstenbelasting 2001 (νόμου του 2001 περί φόρου εισοδήματος) και τα άρθρα 15c και 15d του Wet Vennootschapsbelasting 1969 (νόμου του 1969 περί φόρου εταιριών), παρέβη τις υποχρεώσεις που έχει από τη Συνθήκη για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, και ειδικότερα από το άρθρο της 49·

— να καταδικάσει το Βασίλειο των Κάτω Χωρών στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η Επιτροπή θεωρεί ότι συνιστά ασύμβατο με το άρθρο 49 ΣΛΕΕ εμπόδιο της ελευθερίας εγκαταστάσεως η φορολόγηση των αναξιοποίητων υπεραξιών κατά τη μεταφορά (μέρους) μιας επιχειρήσεως σε άλλο κράτος μέλος ή κατά τη μεταφορά της καταστατικής ή της πραγματικής έδρας μιας εταιρίας σε άλλο κράτος μέλος.

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Consiglio di Stato (Ιταλία) στις 17 Ιουνίου 2011 — Rosanna Valenza κατά Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato

(Υπόθεση C-302/11)

(2011/C 252/39)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Αιτούν δικαστήριο

Consiglio di Stato

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Αναιρεσείουσα: Rosanna Valenza

Αναιρεσίβλητη: Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato

Προδικαστικά ερωτήματα

α) Απαγορεύει η διάταξη της ρήτρας 4, παράγραφος 4, του παραρτήματος της οδηγίας 1999/70/EK ⁽¹⁾, σύμφωνα με την οποία «Η απαιτούμενη περίοδος προϋπηρεσίας σε σχέση με ιδιαίτερες συνθήκες απασχόλησης θα είναι η ίδια για τους εργαζομένους ορισμένου χρόνου όπως και για τους εργαζομένους αορίστου χρόνου εκτός από την περίπτωση που δικαιολογείται από αντικειμενικούς λόγους διαφορετική διάρκεια της περιόδου προϋπηρεσίας», σε συνδυασμό με τη ρήτρα 5, όπως έχει ερμηνευθεί από το Δικαστήριο της ΕΕ, το οποίο έχει κρίνει νόμιμη ιταλική ρύθμιση η οποία απαγορεύει, όσον αφορά την απασχόληση στο Δημόσιο, τη μετατροπή συμβάσεως ορισμένου χρόνου σε σύμβαση αορίστου χρόνου, την εθνική ρύθμιση περί μονιμοποιήσεως του έκτακτου προσωπικού (άρθρο 1, παράγραφος 519, ν. 296/2006) με την οποία επιτρέπεται η άμεση πρόσληψη με σύμβαση αορίστου χρόνου των εργαζομένων που είχαν προσληφθεί με σύμβαση ορισμένου χρόνου, κατά παρέκκλιση του κανόνα του δημόσιου διαγωνισμού, αλλά μηδενίζοντας την προϋπηρεσία που συμπληρώθηκε κατά την περίοδο απασχολήσεως με σύμβαση ορισμένου χρόνου, ή συνιστά η απώλεια της προϋπηρεσίας την οποία προβλέπει ο εθνικός νομοθέτης παρέκκλιση δικαιολογούμενη «από αντικειμενικούς λόγους», και συγκεκριμένα από την απαίτηση να αποφευχθεί το ενδεχόμενο η τοποθέτηση του έκτακτου προσωπικού σε οργανικές θέσεις να αποβεί εις βάρος των υπαλλήλων που υπηρετούν ήδη σε οργανικές θέσεις, όπως θα συνέβαινε αν οι έκτακτοι διατηρούσαν την προϋπηρεσία τους;

β) Απαγορεύει η διάταξη της ρήτρας 4, παράγραφος 4, του παραρτήματος της οδηγίας 1999/70/EK, σύμφωνα με την οποία «Η απαιτούμενη περίοδος προϋπηρεσίας σε σχέση με ιδιαίτερες συνθήκες απασχόλησης θα είναι η ίδια για τους εργαζομένους ορισμένου χρόνου όπως και για τους εργαζομένους αορίστου χρόνου εκτός από την περίπτωση που δικαιολογείται από αντικειμενικούς λόγους διαφορετική διάρκεια της περιόδου προϋπηρεσίας», σε συνδυασμό με τη ρήτρα 5, όπως έχει ερμηνευθεί από το Δικαστήριο της ΕΕ, το οποίο έχει κρίνει νόμιμη ιταλική ρύθμιση η οποία απαγορεύει, όσον αφορά την απασχόληση στο Δημόσιο, τη μετατροπή συμβάσεως ορισμένου χρόνου σε σύμβαση αορίστου χρόνου, εθνική ρύθμιση η οποία, μολονότι προσμετράται η προϋπηρεσία που συγκεντρώνεται εφόσον ισχύει η σύμβαση εργασίας ορισμένου χρόνου, επιβάλλει τη λύση της συμβάσεως ορισμένου χρόνου και τη σύναψη νέας συμβάσεως αορίστου χρόνου, διαφορετικής από την προηγούμενη, χωρίς διατήρηση της προϋπηρεσίας (άρθρο 1, παράγραφος 519, ν. 296/2006);

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το **Consiglio di Stato (Ιταλία)** στις 17 Ιουνίου 2011 — **Maria Laura Altavista κατά Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato**

(Υπόθεση C-303/11)

(2011/C 252/40)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Αιτούν δικαστήριο

Consiglio di Stato

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Αναιρεσείουσα: Maria Laura Altavista

Αναιρεσίβλητη: Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato

Προδικαστικά ερωτήματα

α) Απαγορεύει η διάταξη της ρήτρας 4, παράγραφος 4, του παραρτήματος της οδηγίας 1999/70/EK ⁽¹⁾, σύμφωνα με την οποία «Η απαιτούμενη περίοδος προϋπηρεσίας σε σχέση με ιδιαίτερες συνθήκες απασχόλησης θα είναι η ίδια για τους εργαζομένους ορισμένου χρόνου όπως και για τους εργαζομένους αορίστου χρόνου εκτός από την περίπτωση που δικαιολογείται από αντικειμενικούς λόγους διαφορετική διάρκεια της περιόδου προϋπηρεσίας», σε συνδυασμό με τη ρήτρα 5, όπως έχει ερμηνευθεί από το Δικαστήριο της ΕΕ, το οποίο έχει κρίνει νόμιμη ιταλική ρύθμιση η οποία απαγορεύει, όσον αφορά την απασχόληση στο Δημόσιο, τη μετατροπή συμβάσεως ορισμένου χρόνου σε σύμβαση αορίστου χρόνου, την εθνική ρύθμιση περί μονιμοποιήσεως του έκτακτου προσωπικού (άρθρο 1, παράγραφος 519, ν. 296/2006) με την οποία επιτρέπεται η άμεση πρόσληψη με σύμβαση αορίστου χρόνου των εργαζομένων που είχαν προσληφθεί με σύμβαση ορισμένου χρόνου, κατά παρέκκλιση του κανόνα του δημόσιου διαγωνισμού, αλλά μηδενίζοντας την προϋπηρεσία που συμπληρώθηκε κατά την περίοδο απασχολήσεως με σύμβαση ορισμένου χρόνου, ή συνιστά η απώλεια της προϋπηρεσίας την οποία προβλέπει ο εθνικός νομοθέτης παρέκκλιση δικαιολογούμενη «από αντικειμενικούς λόγους», και συγκεκριμένα από την απαίτηση να αποφευχθεί το ενδεχόμενο η τοποθέτηση του έκτακτου προσωπικού σε οργανικές θέσεις να αποβεί εις βάρος των υπαλλήλων που υπηρετούν ήδη σε οργανικές θέσεις, όπως θα συνέβαινε αν οι έκτακτοι διατηρούσαν την προϋπηρεσία τους;

β) Απαγορεύει η διάταξη της ρήτρας 4, παράγραφος 4, του παραρτήματος της οδηγίας 1999/70/EK, σύμφωνα με την οποία «Η απαιτούμενη περίοδος προϋπηρεσίας σε σχέση με ιδιαίτερες συνθήκες απασχόλησης θα είναι η ίδια για τους εργαζομένους ορισμένου χρόνου όπως και για τους εργαζομένους αορίστου χρόνου εκτός από την περίπτωση που δικαιολογείται από αντικειμενικούς λόγους διαφορετική διάρκεια της περιόδου προϋπηρεσίας», σε συνδυασμό με τη ρήτρα 5, όπως έχει ερμηνευθεί από το Δικαστήριο της ΕΕ, το οποίο έχει κρίνει νόμιμη ιταλική ρύθμιση η οποία απαγορεύει, όσον αφορά την απασχόληση στο Δημόσιο, τη μετατροπή συμβάσεως ορισμένου

⁽¹⁾ ΕΕ L 175, σ. 43.